

20.46x12.83	2	עמוד 39	ישראל היום - כותרת	08/11/2012	34375959-5
פסטיבל התקווה - 26190					

האגם בשכונת התקווה

אגם רודברג מביימת קבוצת נערים מהשכונה במסגרת "פסטיבל התקווה 2", כחלק מלימודיה בסטודיו למשחק של יורם לוינשטיין • רודברג על החוויה: "זה כיף, זה פתאום להיות הקפטן, הטייס - ולא המוטס"

מאיה כהן

השחקנית אגם רודברג (26) מתחילה לביום. בינתיים זה קורה כמסגרת "פסטיבל התקווה 2" – הפסטיבל לתיאטרון קהילתי בסטודיו של יורם לוינשטיין, שבו היא מסיימת שנה שלישית של לימודים. בפסטיבל רודברג מביימת – לצד נדב לאור – קבוצה של נערים משכונת התקווה, אבל תנו לה כמה שנים והיא כבר תביים בתיאטרון הרפרטוארי. בפסטיבל, אשר נפתח היום ויימך שך עד יום ראשון, יוצגו במקביל באולמות הסטודיו הפקות נבחרות של הקבוצות שעיצמן פועל הסטודיו של יורם לוינשטיין, הממוקם בלב שכונת התקווה. ההפקה שתביים רודברג, "Over Weight" ("מטען חורג"), מענייה קה הצצה לעולמם של בני הנוער בשכונת התקווה דרך מונולוגים מצחיקים ומרגשים שנכתבו בעזרת תלמידי שנה בסטודיו.

מסיימת את הלימודים. רודברג

"חשוב לי להבהיר שהקבוצה שלנו לא מורכבת מילדים בסיכון", מסבירה רודברג, "רוב הילדים אצלי הם ילדים ממשפחות נורמטיביות לחלוטין, שמ' תגוררים בשכונת התקווה".
 ספרי על התהליך שעברת איתם. "התהליך התחיל לפני שנה וקצת. שאלו אותנו בביה"ס מי רוצה לקחת חלק בפעילות הקהילתית, ואני נענית בשמחה. הערב הזה שאנחנו עושים הוא ערב מונולוגים, הם הביאו את הגרעין עצמו ואנחנו פיתחנו".
 איך היה המעבר מלימודיה למוזיה? "האמת היא שלא היו יחסי מורה" תלמיד בינינו, זה היה יותר כך שאני נדרב באים ללמוד איתם. היה לנו חשוב להנחיל את זה, וזה גם היה מצחיק כי לפעמים משהו שלמדנו בסטודיו באותו בוקר, בערב כבר היינו מלמדים אותם. יש בזה משהו מאוד חזק".
 אילו נושאים עלו במונולוגים? "מה שמעסיק אותם זה בעיות שבי עיקר מדברות על התבגרות. כל אחד

השם של הערב הזה מרבר על המטען, ועל זה שלמרות שהמטען שלנו לפי עמים גדול וקשה ואנחנו לא אהבים אותו – אנחנו מעדיפים את הכעיות שלנו על פני אלה של האחרים, גם אם זה מטען חורג".
 והעובדה שהגעת לפגישות עם בני הנוער כמפורסמת וכמוכרת לא הפריעה לתהליך?
 "בהתחלה היתה מבוכה, אבל במפגש הרביעי כבר עשינו מונולוגים שבהם כל אחד דיבר על משהו טראומטי, ואני התחלתי ראשונה ונשבר המתח. אני חושבת שברגע שאתה לא מייחס לעצמך חשיבות, לא מייחסים לך חשיבות ומבינים שהכל פרופורציונלי".
 בימים אלה את מתכוננת לתפקיד בהצגת הסיום בסטודיו "הנאהבים והנעימים" (1 בדצמבר), ואז חוזרת אל עולם הבידור הגדול. יש מחשבות על בימוי לאור ההתנסות הזאת?
 "לגמרי, זה כיף. זה פתאום להיות הקפטן, להיות הטייס ולא המוטס".

בדרך שלו חווה את זה בצורה שונה, וודאי שהתחברתי לזה כי זה מאוד אוניברסלי לדבר על זה שאתה מרגיש לבר, שפתאום אתה קולט שהמשפחה שלך לא מושלמת ושיש בה פאקים.